ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 15 KATOWICE, DNIA 14 KWIETNIA 1947

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

150.
DEKRET
z dnia 3 lutego 1947 r.

o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 16. poz. 61 z dnia 19 lutego 1947 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Obowiązkowi uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym podlegają:

1) a) władze i urzędy;

b) przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe;

c) przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem Państwa lub samorządu;

d) monopole państwowe;

e) instytucje, zakłady, osoby prawa publicznego i fundusze, posiadające osobowość prawną;

2) instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe;

3) spółdzielnie i ich związki;

jak również w zakresie art. 3 dekretu niniejszego:

4) przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia, poza wymienionymi w punktach 1) — 3), jeżeli są obowiązane do prowadzenia ksiąg handlowych lub ksiąg uproszczonych, przewidzianych w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174);

5) osoby prawne, nie objęte punktami 1 — 4, bez względu na to, czy działalność ich jest obliczona na zysk.

2. Udział w obrocie bezgotówkowym państwowych władz, urzędów oraz przedsiębiorstw i zakładów, nie

mających osobowości prawnej, określają właściwe dla nich przepisy rachunkowo-kasowe.

3. Minister Skarbu władny jest zwalniać poszczególne kategorie uczestników obrotu bezgotówkowego (ust. 1) od wszystkich lub niektórych obowiązków, wynikających z dekretu niniejszego, co do wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji, w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach.

Art. 2. 1. Uczestnicy obrotu bezgotówkowego, wymienieni w art. 1 ust. 1 pkt 1)—3), niniejszego dekretu są obowiązani:

a) do posiadania rachunku bieżącego w jednej z instytucji kredytowych, wymienionych w art. 4 niniejszego dekretu;
b) do regulowania rozrachunków pieniężnych między uczestnikami obrotu bezgotówkowego (art. 1 ust 1) w drodze przelewów bankowych, przy czym obowiązek ten nie dotyczy drobnych wypłat gotówkowych, dokonywanych przez uczestników obrotu bezgotówkowego z kasy podręcznej, jak również wpłat i wypłat, związanych z detalicznymi obrotami gospodarczymi uczestników obrotu bezgotówkowego;
c) do lokowania wolnych zasobów gotówkowych na swych rachunkach bieżących.

2. Wolnymi w rozumieniu dekretu niniejszego są te zasoby gotówkowe, które przy wykonywaniu przez uczestnika obrotu bezgotówkowego normalnych czynności gospodarczych przekraczają stan koniecznego pogotowia kasowego.

3. Minister Skarbu określi w drodze rozporządzeń, wydanych w porozumieniu z właściwymi ministrami górną granicę drobnych wypłat gotówkowych (ust. 1 pkt b) oraz górną granicę pogotowia kasowego (ust. 1 pkt c) dla poszczególnych uczestników obrotu bezgotówkowego.

Art. 3. 1. Uczestnicy obrotu bezgotówkowego, wymienieni w art. 1 ust. 1 pkt 4 i 5, są obowiązani:

a) do posiadania rachunku bieżącego w jednej z instytucyj kredytowych, wymienionych w art. 4, o ile dokonują obrotów z uczestnikami obrotu bezgotówkowego, wymienionymi w art. 1 ust. 1 pkt 1) — 3);
b) do regulowania rozrachunków pieniężnych z uczestnikami obrotu bezgotówkowego, wymienionymi w art. 1 ust. 1 pkt 1) — 3), w drodze przelewów bankowych, przy czym obowiązek ten nie dotyczy drobnych wypłat gotówkowych, jak również wpłat i wypłat, związanych z detalicznymi obrotami gospodarczymi.

2. Obowiązek określony w ust. 1 lit. a) powstaje z chwilą regulowania rozrachunków pieniężnych, a ustaje z końcem miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu w którym dokonano ostatniego rozrachunku z uczestnikiem obrotu bezgotówkowego, wymienionym w art. 1 ust. 1 pkt 1) — 3).

3. Minister Skarbu określi w drodze rozporządzenia górną granicę drobnych wypłat gotówkowych (ust. 1 pkt b).

Art. 4. 1. Rachunki bieżące uczestników obrotu bezgotówkowego mogą być prowadzone w jednej z następujących instytucyj kredytowych: Narodowym Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowym Banku Rolnym, Pocztowej Kasie Oszczędności, Banku Gospodarstwa Spółdzielczego, Banku Handlowym w Warszawie Sp. Akc., Banku Związku Spółek Zarobkowych Sp. Akc. w Poznaniu, Polskim Banku Komunalnym S. A. w Warszawie, Komunalnym Banku Kredytowym w Poznaniu, Banku Komunalnym, komunalnych kasach oszczędności, spółdzielniach kredytowych oraz oddziałach wymienionych instytucyj.

2. Minister Skarbu może w drodze zarządzeń ogłaszanych w Monitorze Polskim dokonywać zmian i uzupełnień listy instytucyj, uprawnionych do prowadzenia rachunków bieżących w myśl niniejszego dekretu.

Art 5. 1. Uczestnicy obrotu bezgotówkowego wymienieni w art. 1 ust. 1 pkt 1) i 3) winniześrodkować wszystkie swe obroty na rachunku bieżącym w jednej instytucji kredytowej.

2. Uczestnicy obrotu bezgotówkowego mogą posiadać poza rachunkiem bieżącym w myśl dekretu niniejszego także rachunek żyrowy w Narodowym Banku Polskim i rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności.

3. Uczestnik obrotu bezgotówkowego, posiadający oddziały swego przedsiębiorstwa w różnych miejscowościach, może dla każdego z tych oddziałów prowadzić osobno rachunki bieżące w instytucjach kredytowych (art. 4). Jeżeli w miejscowości, w której ma być prowadzony rachunek bieżący oddziału, znajduje się oddział instytucji kredytowej, prowadzącej rachunek bieżący centrali przedsiębiorstwa, należy prowadzić rachunek bieżący oddziału przedsiębiorstwa w oddziale tej instytucji kredytowej.

Art. 6. 1. Uczestnikom obrotu bezgotówkowego służy prawo swobodnego wyboru instytucji kredytowej (art. 4), w której pragną prowadzić swe rachunki bieżące.

2. Uczestnicy obrotu bezgotówkowego, korzystający z kredytu bankowego, mogą prowadzić swe rachunki bieżące tylko w instytucji kredytowej udzielającej kredytu, chyba że ze względów gospodarczo uzasadnionych instytucja ta wyrazi swą zgodę na prowadzenie rachunku bieżącego w innej instytucji kredytowej. Przepis ten nie narusza przepisów art. 5 ust. 2 i 3.

3. Przepisy szczególne o obowiązku lokowania funduszów w określonych instytucjach kredytowych pozostają w mocy.

Art. 7. 1. Urzędnik lub funkcjonariusz wymienionego w art. 1 ust. 1 pkt 1), 2), 3) i 5) uczestnika obrotu bezgotówkowego, który nie dopełnił obowiązku, przewidzianego w art. 2 lub 3 niniejszego dekretu,

podlega karze więzienia do lat 5.

2. Jeżeli sprawca naruszył inne przepisy niniejszego dekretu lub przepisy rozporządzeń na jego podstawie wydanych,

podlega karze grzywny do 50.000 złotych.

Art. 8. 1. Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego, wymienionemu w art. 1 ust. 1 pkt 4), który nie dopełnił obowiązku, przewidzianego w art. 3 ust. 1 pkt a) niniejszego dekretu, podwyższa się o 50% stawki podatku obrotowego, wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 1) lit. a), pkt 2), lit. a), pkt 4), pkt 6) i pkt 7) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23). Podwyżka stawki podatku ustaje z końcem miesiąca, w którym dokonano otwarcia rachunku bieżącego lub z chwilą ustania obowiązku posiadania rachunku bieżącego (art. 3 ust. 2).

2. Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego, wymienionemu w art. 1 ust. 1 pkt 4), który nie dopełnił obowiązku przewidzianego w art. 3 ust. 1 lit. b) niniejszego dekretu, podwyższa się o 50% stawki podatku obrotowego, wymienione w ust. 1, od obrotu osiągniętego w miesiącu, w którym nastąpiło naruszenie obowiązku przewidzianego w art. 3 ust. 1 lit. b). Właściwa władza podatkowa I instancji może przedłużyć okres podwyżki stawki na następne kolejne miesiące nie dłużej jednak jak na 6 miesięcy.

3. Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego, wymienionemu w art. 1 ust. 1 pkt. 4), który naruszył inne przepisy niniejszego dekretu lub przepisy rozporządzeń na jego podstawie wydanych, podwyższa się o 10% stawki podatku obrotowego, wymienione w ust. 1, od obrotu osiągniętego w miesiącu, w którym naruszenie to nastąpiło.

4. Wymiaru, poboru i ściągnięcia podwyżek dokonuje władza podatkowa w trybie przewidzianym dla podatku obrotowego.

Art. 9. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn

151.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. SF. 7487/46

Warszawa, dnia 11 grudnia 1946 r.

w sprawie dowodów tożsamości koni.

Do Obywateli Wojewodów (wszystkich).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Administracji Publicznej, że zarządy gmin w większości wypadków pobierają nadal od właścicieli koni nadmiernie wysokie opłaty za dowody tożsamości konia, sięgające niekiedy nawet do 200 złotych.

Ministerstwo Administracji Publicznej przypomina, że sprawa ta została uregulowana okólnikiem Nr III. S. 6333/45 z dn. 6. VII. 1945 r. i okólnik ten nadal obowiązuje.

Wobec tego, że związki samorządowe zostały już zaopatrzone przez władze wojskowe w potrzebne na ten cel druki, opłaty pobierane za wykonywanie zastępcze czynności przy wydawaniu dowodów tożsamości konia powinny się ograniczyć do minimalnych opłat administracyjnych, przysługujących związkom samorządowym na podstawie art. 10 pkt. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

(—) Dr Żaruk Michalski, Podsekretarz Stanu.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Nr Sm. III. 70/p/69/46 Katowice, dnia 15 stycznia 1947 r.

w sprawie dowodów tożsamości koni

Do Wydziałów Powiatowych i Zarządów Miejskich m. wydz. (wszystkich).

Powyższy okólnik przesyła się do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Karczewski, Naczelnik Wydziału Samorząd.

152.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. cz. Pra II/1 — 157/46. Katowice, dn. 24 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE

W sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej na obszarze Ziem Odzyskanych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci Miast Województwa Śląsko-Dąbrowskiego na obszarze Ziem Odzyskanych.

I. Dekretem z dnia 13. listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 51 z dnia 27. listopada 1945 r., rozciągnięto na Ziemie Odzyskane ustawodawstwo, obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu. Na Ziemiach Odzyskanych weszła zatem w życie z dniem 27. listopada 1945 r. również ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r.(Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) wraz z rozporządzeniami na jej podstawie wydanymi, zgodnie z art. 265 tej ustawy w związku z art. 10 wyżej powołanego dekretu.

Z uwagi na brak specjalnych przepisów wprowadzających obowiązują w tym zakresie postanowienia części dziesiątej cytowanej ustawy wodnej przy analogicznym zastosowaniu terminów tu podanych. W szczególności chodzi tu o termin, zakreślony w ust. (2) i (3) art. 252. Miarodajnym przy ocenie kwestii, czy istnieją prawnie urządzenia, służące do wykonywania zgłoszonego prawa, będzie zatem dzień 27 listopada 1945 r. jako dzień wejścia w życie ustawy wodnej na obszarze Ziem Odzyskanych.

II. Przysługujące przy wejściu w życie ustawy wodnej prawa, określone w ust. (1) art. 252, pozostają w mocy, o ile oparte są na specjalnym tytule prawnym. Chodzi tu w przeważającej ilości wypadków o prawa, które powstały na podstawie pozwoleń władz, udzielonych według dotychczas obowiązujących przepisów, w pierwszym rzędzie więc według przepisów § 46 i nast. pruskiej ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. („nadanie“). Poza tym wchodzą jeszcze w rachubę przywileje, regresy i zasiedzenia. Natomiast nie podpadają pod pojęcie specjalnego tytułu prawnego pozwolenia policyjne, udzielone przez władze policyjne według odnośnych przepisów pruskich, a to tak zwane pozwolenia krajowo-policyjne, górniczo-policyjne jak i przemysłowo-policyjne. Przedmiotem tych pozwoleń było tylko stwierdzenie, że nie zachodzą przeciwko danemu zakładowi przeszkody z punktu widzenia interesów policyjnych. Nie unormowano przy tym praw rzeczowych osób trzecich.

Prawa użytkowania wody płynącej nie oparte na specjalnym tytule prawnym utrzymuje się w mocy, o ile istnieją prawnie urządzenia, służące do ich wykonywania jeżeli urządzenia te wzniesione zostały przed dniem 27 listopada 1945 r. lub przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, przy czym uważa się za domniemane prawne istnienie zakładu, który w tym dniu istniał dłużej niż lat 10. Zakład i jego urządzenia istniały prawnie, względnie legalnie, jeżeli ówczesne władze policyjne nie miały podstawy do wkroczenia.

III. W myśl art. 253 ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów, wymienionych w art. 45, które zostają utrzymane w mocy, wygasają po upływie lat 5 po wejściu w życie tej ustawy, jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej. Przepis ten nie ma zastosowania do spraw, wpisanych do księgi wieczystej.

Władza, prowadząca księgi wodne, powinna w ciągu pierwszego i czwartego roku po wejściu w życie ustawy wodnej ostrzec o wygaśnięciu praw przez publiczne ogłoszenie. Obywatele Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast zechcą przeto, o ile dotychczas tego jeszcze nie uczynili, dokonać tego ogłoszenia przy użyciu podanego niżej pod IV wzoru:

1) przez jednorazowe umieszczenie ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim,
2) przez wywieszenie go na tablicy urzędowej Starostwa (Zarządu Miejskiego),
3) przez podanie do publicznej wiadomości w interesowanych gminach w sposób zwyczajem miejscowym przyjęty. Poza tym należy na to ogłoszenie zwrócić uwagę wszystkim znanym władzy zarządom zakładów i urządzeń wodnych i wezwać je do przedłożenia wniosków o wpis odnośnych praw do księgi wodnej.

IV. Wzór ogłoszenia.

Starosta Powiatowy (Prezydent miasta) w . . . . dn. . . .

Ogłoszenie

w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej

Dekretem z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz.295) rozciągnięto na Ziemie Odzyskane ustawodawstwo obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu. W związku z tym weszła w życie na terenie Ziem Odzyskanych z dniem 27 listopada 1945 r. ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62., poz. 574) i zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976).

W myśl art. 253 cyt. ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45 i utrzymane w mocy na podstawie art. 252 wygasają po upływie lat pięciu po wejściu w życie ustawy a więc dnia 27 listopada 1950 r., jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej.

Wzywam przeto osoby, posiadające uprawnienia wodne i zarządy istniejących w obrębie powiatu . . . . (miasta . . . . .) zakładów wodnych do wniesienia do Starostwa (Zarządu Miejskiego) w . . . . należycie ostemplowanych podań o wpis do księgi wodnej odnośnych praw.

Jednocześnie należy przedłożyć:

1) operat hydrotechniczny przy specjalnym uwzględnieniu tych części urządzeń, które mają bezpośrednio wpływ na interesy publiczne lub prawa osób trzecich:

2) dowody dopełnienia warunków zastrzeżonych w art. 252—254 ustawy wodnej, a więc dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł, na którym są oparte prawa zgłoszone, lub stwierdzające, że istnieją prawnie urządzenia służące do ich wykonywania, względnie że te urządzenia zostały wzniesione przed 27 listopada 1945 r. lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, a wreszcie, że zakład istniał w tym dniu dłużej niż 10 lat;
3) urzędowe wyciągi z ksiąg wieczystych;
4) wykaz osób, na których prawa zakład może oddziaływać ujemnie z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Starosta: (Prezydent Miasta)

V. Ministerstwo Administracji Publicznej w Warszawie reskryptem z dnia 17. grudnia 1946 r. L. Org. 9351/46 zawiadomiło tutejszy Urząd, że druki ksiąg wodnych zostaną wykonane centralnie. Po nadejściu druków zostaną one skierowane przezemnie do poszczególnych starostw i zarządów miejskich. Władzą prowadzącą księgę wodną, jest władza powiatowa administracji ogólnej. Sposób urządzenia i prowadzenia ksiąg wodnych wraz ze zbiorami map wodnych i dokumentów normuje rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 7 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 468).

Władza, prowadząca księgę wodną, jest powołana do zbadania wniosku o wpis prawa do księgi wodnej, jeżeli jest równocześnie kompetentną władzą wodną w danej sprawie według przepisów części szóstej ustawy wodnej, a w szczególności w myśl art. 187 tej ustawy. W przeciwnym razie powinna ona przedłożyć akta właściwej władzy w myśl postanowień art. 185 i 186 ustawy wodnej do rozpatrzenia sprawy i decyzji.

O ile istnienie i rozmiar prawa zgłoszonego do wpisu nie będą wykazane w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, sprawa powinna być w myśl art. 254 — a zbadana i rozstrzygnięta w trybie przewidzianym w części szóstej dla podań o pozwolenia wodne. Przedmiotem postępowania i orzeczenia, wydanego w toku instancji, będzie przy tym jedynie ustalenie, czy dane prawo jest utrzymane w mocy i w jakich rozmiarach. Postępowanie nie może zatem obejmować rozszerzenia dotychczasowych praw, co równałoby się udzieleniu pozwolenia wodnego. Wnioskodawca może jednak przedkładając prośbę o wpis prawa do księgi wodnej wnieść równocześnie o udzielenie mu odnośnego prawa pozwolenia w myśl art. 45 ustawy wodnej, gdyby władza w toku postępowania doszła do przekonania, że dane prawo mu na podstawie dotychczasowych przepisów nie przysługuje, a tym samym nie może być utrzymane w mocy. W tym wypadku postępowanie wodno-prawne obejmować będzie rozpatrywanie wniosku o wpis prawa do księgi wodnej a w razie stwierdzenia, że w tym względzie nie zachodzą warunki ustawowe, nadanie odnośnego prawa w drodze pozwolenia w myśl art. 45.

VI. W razie wątpliwości w sprawach wodnych, a w szczególności w związku z założeniem ksiąg wodnych zechcą Obywatele Starostowie Powiatowi i Prezydenci Miast zwracać się o wyjaśnienia do Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego Wydział Administracyjno-Prawny.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

153.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Nr III. SAS 6727/46 Warszawa, dnia 15 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie dostarczania podwód dla nauczycieli szkół powszechnych w spr. urzęd.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich).

Ministerstwo Oświaty, rozwijając planową akcję w kierunku podnoszenia poziomu szkolnictwa powszechnego, systemem dokształcania nauczycielstwa, obok specjalnych uczelni, poświęconych temu zagadnieniu, zorganizowało konferencje rejonowe, które swoim zasięgiem działania obejmują ogół personelu nauczycielskiego szkół powszechnych.

Według otrzymanych z Ministerstwa Oświaty informacji, wysiłki organizacyjne władz oświatowych nie dają pożądanych rezultatów wskutek niemożności dojazdu nauczycielstwa na konferencje, dla braku funduszów na opłacenie środków komunikacyjnych.

Doceniając znaczenie tych konferencji dla dobra nauki oraz biorąc pod uwagę korzyści, jakie młodzież szkolna, szczególnie wiejska może odnosić z wyniku obrad, w zakresie metod praktycznego nauczania, proszę Ob. Ob. Wojewodów o polecenie zarządom gminnym wystąpienia do rad narodowych z wnioskiem, by w dobrze zrozumiałym interesie nauczania powszechnego, wezwały posiadaczy koni do dobrowolnego i bezpłatnego dostarczania nauczycielstwu szkół powszechnych podwód na cele, o których mowa.

Zważywszy, że konferencje odbywać się będą tylko pięć razy do roku — rozłożenie świadczeń na całą gminę nie będzie stanowiło zbytniego obciążenia poszczególnych mieszkańców.

Również wskazanym jest zainteresowanie tą kwestią miejscowych kół rodzicielskich istniejących przy szkołach powszechnych.

(—) Dr. Żarnk-Michalski, Sekretarz Stanu.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr SK. 50/7/47 Katowice, dnia 29 stycznia 1947 r.

w sprawie dostarczania podwód dla nauczycieli szkół powszechnych w sprawach urzędowych.

Do Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast.

Powyższe pismo okólne proszę podać do wiadomości i zastosowania się Ob. Ob. Przewodniczącym terenowych rad narodowych, Przewodniczącym Komisji Oświatowych, Zarządom gmin wiejskich i miejskich oraz Referatom Oświatowym.

Z uwagi na doniosłe zagadnienia proszę o dopilnowanie wykonania zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

154.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU
DOHAO303 Warszawa, dnia 7 stycznia 1947 r.

w sprawie udzielania uprawnień przemysłowych na prowadzenie handlu węglem, koksem i brykietami.

Do Wydziałów Przemysłowych Urzędów Wojewódzkich (wszystkich).

W związku z powstałymi sporami i wątpliwościami pomiędzy jednym z Urzędów Wojewódzkich Wydziałem Przemysłowym a Centralą Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego odnośnie stosowania przepisów prawa przemysłowego dla prowadzących przemysł (handel) węglem, koksem i brykietami — Ministerstwo Przemysłu zarządza, co następuje:

Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego na mocy zarządzenia Przedstawicielstwa Rządu Tymczasowego na tereny nowowyzwolone z dnia 20. 2. 1945 r. M. 58/B/D/45 — powołana została do wyłącznej gospodarki węglem jako artykułem reglamentowanym.

W związku z powyższym władze przemysłowe właściwe dla miejsca prowadzenia sprzedaży węgla, koksu i brykietów zgodnie z art. 7 i 14 prawa przemysłowego — mogą wyłącznie przyjmować zgłoszenia i rozpatrywać podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu w trybie art. 17—29 pr. przem. tylko od osób fizycznych lub prawnych, które okażę zezwolenie (odpis umowy) Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego lub Oddziałów terenowych.

Odpis umowy winien być dołączony do akt sprawy.

Wyjaśnienie powyższe wchodzi w życie z dniem przyjęcia do wiadomości przez Wydziały Przemysłowe Urzędów Wojewódzkich i nie dotyczy spraw wniesionych lub załatwionych przed dniem otrzymania.

MINISTER:
w/z (—) E. Szyr, Podsekretarz Stanu.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Przemysłowy
L. dz. Pl/12/47. Katowice, dnia 31 stycznia 1947 r.

w sprawie udzielania uprawnień przemysłowych na prowadzenie handlu węglem, koksem i brykietami.

Do wiadomości i stosowania się.

Za Wojewodę:
(—) Mgr. R. Langert, Naczeln. Wydz. Przemysłowego

155.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr SA. 4/2/47 Katowice, dnia 1 lutego 1947 r

Ulgi kolejowe dla pracowników samorządowych.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Pow. i Prezydenci miast wydzielonych.

W uzupełnieniu pisma z dnia 10. I. 1947 r. Nr SA. 4/2/47 w sprawie ulg kolejowych dla pracowników samorządowych wyjaśniam dodatkowo, że druki legitymacyj, nabywane przez instytucje wystawiające legitymacje, powinny być pod ścisłą kontrolą i przechowywane pod zamknięciem. Instytucje te powinny prowadzić ewidencję otrzymanych druków i wydanych legitymacyj, zamieszczając w tej ewidencji po stronie przychodu: L. p., datę otrzymania druków, ilość (sztuk) druków; po stronie rozchodu: L. p. (nr. legitymacji), datę wystawienia legitymacji, nazwisko i imię właściciela legitymacji, stanowisko służbowe, nazwa i miejsce zatrudnienia, termin ważności prolongaty, pokwitowanie odbioru i uwagi.

Związki samorządowe, które wykonały legitymacje we własnym zakresie i zaopatrzyły w nie swoich pracowników, niezwłocznie wycofają te legitymacje i łącznie z ewentualnym zapasem druków zniszczą je protokólarnie, przy czym do gmin wiejskich i miast niewydzielonych aktu tego dokonają biura wydziałów powiatowych. Legitymacje powinny być wystawione w zasadzie na okres półroczny i na takiż czas następnie prolongowane, przy czym termin ważności powinien przypadać na koniec miesiąca czerwca i na koniec miesiąca grudnia. Dla pracowników, których stosunek służbowy może być rozwiązany za wypowiedzeniem trzymiesięcznym albo w terminie krótszym, okresy ważności legitymacyj i prolongat powinny być kwartalne i terminy ważności legitymacyj powinny przypadać na ostatni dzień miesiąca marca, czerwca, września i grudnia. Dla uproszczenia techniki wydawania legitymacyj dla pracowników pow. związku samorządowego, miast niewydzielonych i gmin wiejskich, druki legitymacyj nabywa wydział powiatowy, obciążając tymi kosztami właściwe związki samorządowe.

W miastach wydzielonych czynności związane z ewidencją druków i wystawieniem legitymacyj powinny być skoncentrowane w zasadzie w jednej jednostce organizacyjnej zarządu miejskiego, załatwiającej sprawy personalne.

Legitymacje dla burmistrzów ewtl. wiceburmistrzów i wójtów oraz pracowników administracji w miastach niewydzielonych i gminach wiejskich wystawi przewodniczący Wydziału Powiatowego względnie upoważniony przezeń pracownik jednocześnie dla całego personelu danej gminy (miasta) na podstawie otrzymanego wykazu personalnego.

Wiceburmistrzowie mają prawo do legitymacji tylko wówczas, gdy są stale urzędującymi i płatnymi wiceburmistrzami, których czynności służbowe stanowią ich główny zawód.

W końcu wyjaśniam, że powyżej wymienione legitymacje nie przysługują członkom prezydiów terenowych rad narodowych.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

156.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sk. 41/a/1/47 Katowice, dnia 1 lutego 1947 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie segregacji lasów na państwowe i samorządowe.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych i Prezydenci miast na terenie Śląska Opolskiego.

Obecnie toczą się prace przygotowawcze co do przekazania w zarząd Lasów Państwowych niektórych lasów samorządowych oraz przyszłej administracji i gospodarki w lasach samorządowych.

Według projektu podział lasów samorządowych będzie następujący:

1) lasy, zwłaszcza o większym obszarze, których przejęcie przez Skarb Państwa jest umotywowane wyjątkowymi właściwościami tych lasów, względnie zamierzeniami inwestycji o charakterze przemysłowym, koszt których przekracza możliwości finansowe i zasięg zainteresowań samorządu,
2) lasy samorządowe, związane z obszarem lasów państwowych, których pozostawienie pod jednolitym zarządem byłoby wskazane ze względów ogólno-gospodarczych,
3) lasy samorządowe, stanowiące odrębne obszary leśne. Co do tych lasów uzgodniono bezsporną zasadę — pozostawienia ich pod zarządem właścicieli z zastrzeżeniem nadzoru technicznego ze strony Ministerstwa Leśnictwa, oraz ustalenia przez to Ministerstwo kwalifikacji fachowych pracowników w nich zatrudnionych,
4) lasy państwowe, przekazane samorządowi tytułem zamiany w poszczególnych wypadkach względnie tytułem odszkodowania.

Również będą uregulowane tryb i warunki przejęcia przez Skarb Państwa lasów samorządowych.

W odniesieniu do lasów zakwalifikowanych do kategorii II ze strony Ministerstwa Ziem Odzyskanych podniesiono koncepcję utrzymania nadzoru ze strony Ministerstwa Leśnictwa drogą skumulowania w osobie odnośnego nadleśniczego kierownictwa zarządem lasów państwowych i samorządowych z tym, że gospodarka majątkiem samorządowym, była by prowadzona oddzielnie, według planów zatwierdzonych przez związki samorządowe i pod ich kontrolą. Jako analogię przytoczono przykład rozwiązania sprawy zarządu drogami powiatowymi.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych stoi na stanowisku, że związki samorządowe winny we własnym interesie i w celu niekomplikowania sytuacji w przyszłości, odstąpić od przejmowania w posiadanie tych obiektów leśnych, które by mogły w przyszłości ulec przejęciu w centralne zagospodarowanie administracji Lasów Państwowych.

Takie potraktowanie sprawy posiadania nie stoi oczywiście na przeszkodzie w akcji porządkowania tytułów własności związków samorządowych i ujawnienia tych tytułów we właściwych hipotekach oraz nie wyklucza umów z administracją Lasów Państwowych, zmierzających do zapewnienia na rzecz zainteresowanych związków samorządowych korzyści eksploatacji poszczególnych obiektów leśnych, stanowiących ich własność.

O treści powyższego zechcą Ob. Ob. Starostowie — Prezydenci zainteresowane związki samorządowe i komórki organizacyjne powiadomić.

Powyższe projekty mogą być rozwiązane bądź w drodze ustawodawczej, po uprzednim wypowiedzeniu się terenowych rad narodowych, bądź w drodze indywidualnych umów Ministerstwa Leśnictwa z zainteresowanymi związkami samorządowymi w ramach ustawowych uprawnień tych związków.

Z tych względów należy również o powyższym powiadomić zainteresowane terenowe rady narodowe.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

157.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Organizacyjny
L. dz. I. OOg. 9566/46 Warszawa, dnia 23 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie korespondencji z placówkami polskimi za granicą — adresowanie.

Do
Urzędów Wojewódzkich (wszystkich) oraz Zarządów Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Pismem okólnym z dnia 17. V. 1946 r. L. dz. I. OOg. 3609/46 uregulowana została sprawa korespondencji z zagranicznymi placówkami R. P., przy czym ustalono, że przy korespondencji wysyłanej do krajów słowiańskich należy adresować po polsku, do krajów anglosaskich — po angielsku, do wszystkich pozostałych po francusku.

Jako załącznik do cytowanego pisma okólnego podane były wykazy polskich urzędów konsularnych za granicą w celu zapoznania z nimi władz podległych i umożliwienia im tym sposobem właściwego adresowania wysyłek.

Według otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych informacji niektóre władze administracji ogólnej nie stosują się do przepisów zawartych we wskazanym wyżej piśmie okólnym, tak co do języka, jak i sposobu adresowania. Ponadto zdarzyły się ostatnio wypadki tego rodzaju omyłek, jak np. podanie w adresach na kopertach pism do Konsulatu R. P. w Strasburgu kraju przeznaczenia: „Niemcy“ wzgl. „Allemagne“ zamiast „France“.

Podobne fakty świadczą o ignorancji względnie niedbalstwie odnośnych pracowników i są niedopuszczalne, gdyż narażają władze państwowe polskie na uzasadnioną interwencję dyplomatyczną władz francuskich.

W związku z tym Ministerstwo Administracji Publicznej poleca wydać bezzwłocznie zarządzenia, aby pracownicy adresujący i wysyłający korespondencję zagraniczną zapoznali się dokładnie z właściwym brzmieniem adresów polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych za granicą oraz z nazwami państw, w których mają one swoją siedzibę.

W wypadkach wątpliwych pracownicy ci winni przedstawiać sprawę przełożonemu do wyjaśnienia.

Dyrektor Departamentu
(—) Mgr. M. Oczkowski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny
Nr. O. Spec. 52/a/1/47 Katowice, dnia 11 lutego 1947 r.

W sprawie korespondencji z placówkami polskimi za granicą — adresowanie.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi,
Prezydenci Miast

Przesyłając powyższe pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej do wiadomości, Urząd Wojewódzki prosi o dokładne zaznajomienie się z wydanymi dotychczas przepisami i ścisłe ich przestrzeganie przy załatwianiu korespondencji zagranicę.

Urząd Wojewódzki zwraca szczególną uwagę na dokładne zaznajomienie się z pełnym i właściwym brzmieniem adresu placówki, do której korespondencja ma być wysyłana, jak i krajem przeznaczenia. Dokładne adresy urzędów konsularnych R. P. za granicą podał Urząd Wojewódzki do wiadomości pismem **z dnia 18 stycznia br.** Nr. O. Org. 28/a/104/46. Zwrócić również należy uwagi na adresowanie korespondencji wysyłanej za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego a następnie przez Wydz. Konsularne Polskich Misji Wojskowych na tereny byłej Rzeszy i Republiki Austriackiej. Dokładne adresowanie, z podaniem strefy okupacyjnej i bliższe określenie położenia miejscowości do której wysyłka ma być skierowana, jest w tym wypadku szczególnie pożądana. Chodzi tu przede wszystkim o korespodencje obywateli polskich przebywających jeszcze na terenach okupowanych przez państwa zachodnie. Korespondencje obywateli niemieckich, redagowaną w języku niemieckim i przesyłaną z pominięciem drogi dyplomatycznej oraz adresowana do polskich miejscowości z podaniem dawnego niemieckiego brzmienia, należy pozostawiać bez odpowiedzi, zgodnie z wydanymi przepisami.

Przedkładaną do dalszego urzędowania korespondencję w szczególności zaś odpowiedzi na pisma placówek zagranicznych w Polsce jak i polskich zagranicą należy sporządzać możliwie na osobnym formularzu, z podaniem naturalnie dokładnego adresu, tak aby taka odpowiedź mogła być przesłana do miejsca przeznaczenia jako załącznik do towarzyszącego jej pisma. Wszelką inną korespondencję, służącą za materiał do sporządzenia odpowiedzi, wzgl. nie towarzyszącą wysyłce należy składać u siebie do akt.

Za Wojewodę:
(—) Dr Wierzbiański, Naczelnik Wydziału Ogólnego

158.

PREZYDIUM RADY MINISTRÓW
Nr. O-II-d-2-7 Warszawa, dnia 31. grudnia 1946 r.

W sprawie nadużywania telefonów służbowych

Do
wszystkich Ob. Ob. Ministrów
w miejscu

W związku z rezolucją K. R. N. z dnia 20. IX. r. b. w sprawie nadużywania telefonów służbowych i zadłużenia z tytułu niezapłaconych przez instytucje i urzędy państwowe rozmów i depesz służbowych — proszę z polecenia Obywatela Prezesa Rady Ministrów o pouczenie podwładnych i nadzorowanych organów i instytucyj oraz przedsiębiorstw państwowych, aby:

a) zaniechane zostało używanie telefonów służbowych, do rozmów prywatnych, do rozmów służbowych w celach błahych oraz do rozmów przydługich, utrudniających połączenie innym reflektantom. Przedłużanie rozmów ponad istotną potrzebę, przy słabo rozwiniętej sieci telefonicznej — powoduje utrudnienia funkcjonowania aparatu administracyjnego i szkody dla życia gospodarczego, wskutek zwolnienia tempa i sprawności połączeń. Nad rozmowami telefonicznymi należy roztoczyć ściślejszą kontrolę.

b) Niedopuszczalne jest również zaleganie z opłatami za rozmowy telefoniczne i depesze, zakredytowane przez pocztę. Utrudnia ono bowiem w szczególny sposób gospodarkę pocztową, doprowadzoną z trudem do poziomu opłacalności. Wszystkie zaległości z tego tytułu powinny być uiszczone w ramach kredytów budżetowych, w ratach miesięcznych. Dopilnowanie spłat zlecone zostało zgodnie z rezolucją K. R. N. Komisarzowi Oszczędnościowemu w Ministerstwie Skarbu.

Dyrektor Biura Organizacji i Spraw Osobowych
(—) Prof. dr M. Jaroszyński

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. BG. I-19-a/47. Katowice, dnia 12 lutego 1947 r.

W sprawie nadużywania telefonów służbowych.

Na mocy zarządzeń Min. Admin. Publ. z dnia 10. I. 1947 r. L. dz. I. O. Og. 94/47 i Min. Ziem Odzyskanych z dnia 4. I. 1947 r. L. dz. 11/G M/47 przesyłam do wiadomości treść okólnika Prezyd. Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1946 r. w sprawie nadużywania telefonów służbowych, z poleceniem ścisłego przestrzegania, czy podwładny personel stosuje się do zleceń okólnika. O wydanych zarządzeniach w sprawie kontroli nad rozmowami telefonicznymi proszę mnie niezwłocznie powiadomić.

Ponadto zaznaczam, że w myśl zarządzeń, wydanych przez Władze Centralne, ilość aparatów telefonicznych zewnętrznego połączenia w każdym Starostwie, o ile tego nie wymagają specyficzne warunki w powiecie, należy ograniczyć do minimum. Z reguły każde Starostwo winno posiadać tylko 3 aparaty telefoniczne, zewnętrznego połączenia a mianowicie:

a) biuro ob. Starosty,
b) Referat Społeczno-Polityczny,
c) 1 aparat do ogólnego użytku.

O ile ob. Starosta posiada aparat w biurze i aparat służbowy w mieszkaniu prywatnym, to

jeden z tych aparatów winien opłacać Wydział Powiatowy. W wypadku, gdy Starostwo posiada centralkę telefoniczną należy ją w zasadzie pozostawić, jeżeli nie obciąża dodatkowo budżetu Państwa. Ob Ob. Starostowie prześlą tut. Urzędowi spis aparatów telef. zewnętrznego połączenia, zainstalowanych w Starostwie z tym, że konieczność posiadanych aparatów, ponad normę (3 aparaty) winna być szczegółowo i dokładnie uzasadniona. Instalacja nowego telefonu wymaga uprzedniej zgody Urzędu Wojewódzkiego. Ponadto Ob. Ob. Starostowie dopilnują, by wydane zarządzenia tut. Urzędu z dnia 6. III. 1946 r. i 20. V. 1946 r. Nr BG. I-19-a/46 — były ściśle przestrzegane przy każdorazowym przesyłaniu do likwidacji rachunków za abonament i rozmowy telefoniczne. Przesyłane rachunki nie odpowiadające wymogom wydanych zarządzeń nie będą likwidowane.

Wojewoda:
w/z Płk. Ziętek. Wicewojewoda

159.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr SA/6/33/47 Katowice, dnia 15 lutego 1947 r.

OKÓLNIK Nr 442/47
w sprawie dodatku przejściowego do zaopatrzeń emerytalnych.

Wydziały Powiatowe i Zarządy miast wydzielonych (z wyjątkiem Śląska Opolskiego).

I. Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 31) zostały ustanowione nowe dodatki przejściowe do zaopatrzeń emerytalnych, wypłacanych ze Skarbu Państwa. Stawki tych dodatków, ustanowione w §§ 1 i 2 wymienionego rozporządzenia, należy analogicznie stosować do zaopatrzeń emerytalnych, pensyj wdowich i sierocych, wypłacanych przez związki samorządu terytorialnego.

Dla stosowania wymienionych przepisów przez związki samorządowe wyjaśniam, że dodatki przejściowe, ustanowione w § 1 wspomnianego rozporządzenia, odnoszą się do zaopatrzeń emerytalnych, pensyj wdowich i sierocych, wymierzonych w punktach, przy których podstawą wymiaru było uposażenie w służbie czynnej, obliczone według zasad ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 roku natomiast dodatki przejściowe, ustanowione w § 2 rozporządzenia, będą miały zastosowanie w tych przypadkach, w których podstawą wymiaru zaopatrzenia emerytalnego było uposażenie w służbie czynnej, obliczone w kwotach złotowych, a więc po zastosowaniu już mojego okólnika Nr 243/45 z dnia 17. X. 1945 r. Sm. I. 9/5.

Stosowanie stawek dodatków przejściowych z § 1 omawianego rozporządzenia nie wymaga bliższych wyjaśnień.

Dodatki przejściowe ustanowione w § 2 wymienionego rozporządzenia mogą być przyznawane tylko w takiej wysokości by dodatek łącznie z zaopatrzeniem emerytalnym (pensją wdowią lub sierocą) nie przekroczył:

a) dla emeryta	kwoty 1.200 zł	miesięcznie
b) dla wdowy	„ 800 zł	„
c) dla sieroty, pobierającej pensję w wysokości $^1/_4$ pensji wdowiej	„ 325 zł	„
d) dla sieroty pobierającej pensję w wysokości $^1/_2$ pensji wdowiej	„ 450 zł	„
e) dla sieroty, pobierającej pensję w wysokości $^2/_3$ pensji wdowiej	„ 700 zł	„

W przypadku, gdy zaopatrzenie emerytalne (pensja wdowia lub sieroca) przekracza kwoty, wymienione wyżej pod a) do e) dodatek przejściowy nie należy się.

Wymienione na wstępie rozporządzenie obowiązuje od dnia 1-go września 1946 r. Zarządy związków samorządowych obliczą nowe stawki dodatków przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych od tego terminu i dokonają przypadających z tego tytułu dopłat w terminie najkrótszym.

W związku z powyższym okólnik mój Nr 260/45 z dnia 29 X 1945 r. w sprawie dodatków przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych uchylam jako nieaktualny.

II. Dekretem z dnia 10 grudnia 1946 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z roku 1947 Nr. 2 poz. 2) została zawieszona na czas przejściowy moc obowiązująca artykułu 25 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. który to art. ograniczał wysokość uposażenia emerytalnego na wypadek zajmowania przez emeryta płatnego stanowiska w urzędach i instytucjach państwowych, samorządowych względnie ubezpieczeń społecznych. Uposażenie emerytalne łącznie z tym wynagrodzeniem nie mogło w tych przypadkach przekroczyć 150% uposażenia, pobieranego ostatnio w służbie czynnej. Ponieważ ograniczenia te zostały w stosunku do emerytów państwowych zniesione z dniem 1 września 1946 r. należałoby ich stosowanie zaniechać również w stosunku do emerytów samorządowych, o ile miejscowe statuty emerytalne takie ograniczenia zawierają.

III. Ob. Ob. Starostowie jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych podadzą powyższe zainteresowanym zarządom gmin miejskich i wiejskich swego powiatu do wiadomości i stosowania.

Wojewoda:
w/z Płk. J. Ziętek. Wicewojewoda.

160.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. S. F. 7075/46 Warszawa, dn. 31. stycznia 47.

w sprawie podatku od instytucji państwowych na rzecz związków samorządu terytorialnego.

Do Obywateli Wojewodów (wszystkich)
oraz Prezydentów m. st. Warszawy i Łodzi.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 19 lipca 1946 r. Nr D. M./2—2/54/45, skierowanym do Ministerstw, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Inspektoratu Ochrony Skarbowej, Monopolów Państwowych, Mennicy Państwowej, Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych, Państwowej Rady Spółdzielczej, Prokuratorii Generalnej R. P., wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcji Ceł, Okręgowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej, Państwowego Zakładu Emerytalnego, Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego, Narodowego Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowego Banku Rolnego, Banku Akceptacyjnego, Pocztowej Kasy Oszczędności, zarządziło co następuje:

W związku z dekretem z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128), Ministerstwo Skarbu zwraca się o wydanie podległym zarządom objektów, będących pod zarządem Państwa polecenia terminowego regulowania podatków, przypadających na rzecz związków samorządu terytorialnego za okres od chwili ich przejęcia pod zarząd Państwa".

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Administracji Publicznej zwraca uwagę na potrzebę dopilnowania, aby zobowiązania podatkowe na rzecz związków samorządu terytorialnego od objektów, będących po zarządem Państwa, były regulowane w ustawowych terminach.

Dyrektor Departamentu:
Załęski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydz. Samorządowy Katowice, dnia 19 lutego 1947 r.
Nr SF. 73/7/47

w sprawie podatku od instytucji państwowych na rzecz związków samorządu terytorialnego.

Do Wydziałów Powiatowych
oraz Zarządów miast wydzielonych

Powyższy odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej przesyła się do wiadomości.

Wydziały Powiatowe zaznajomią z treścią pisma okólnego zarządy gmin i miast niewydzielonych.

Za Wojewodę:
(—) Mgr. Tomanek, Kierownik Oddziału

161.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr O/Org. 5/28/46

Katowice, dnia 24 lutego 1947 r.

OKÓLNIK
w sprawie znajomości przepisów obowiązujących i ich wykonania.

Ob. Ob.
Naczelnicy Wydziałów
Kierownicy Zakładów Wojewódzkich
Starostowie Powiatowi — wszyscy —
i Prezydenci Miast.

Podczas przeprowadzanych kontroli Starostw, Zarządów Miejskich i Gminnych stwierdzono, że bardzo często pracownicy załatwiający powierzone im sprawy, nie znają bieżącego ustawodawstwa ani szczegółowych zarządzeń Ministerstw, przez co akcje podejmowane przez Rząd, a Ministerstwa Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych w szczególności, nie zostają należycie przeprowadzane.

Dla całkowitej poprawy wyżej podanego stanu i systematycznego zaznajamiania się pracowników z bieżącym ustawodawstwem oraz szczegółowymi zarządzeniami, polecam wszystkim przełożonym sprawującym nadzór służbowy nad podwładnymi pracownikami, aby osobiście dokonywali sprawdzenia, czy postanowienia § 8 (znajomość przepisów) instrukcji dla referentów i kierowników są istotnie przestrzegane przez Kierowników Kancelarii, obowiązanych do systematycznego doręczania i kontroli złożenia podpisów przez wszystkich pracowników na wydawnictwach, wysyłanych pracownikom do wiadomości drogą obiegową natychmiast po otrzymaniu tychże od swoich bezpośrednich przełożonych.

Szczególnie ważne nowo wydane ustawy, rozporządzenia wykonawcze, przepisy i zarządzenia winny być omawiane na zebraniach referentów, zwoływanych w miarę potrzeby przez Kierowników lub na konferencjach szkoleniowych wszystkich pracowników.

Kontrola przez przełożonych dotyczy również podręcznych materiałów normatywnych i informacyjnych kompletowanych przez referentów w myśl postanowień § 9 (podręczne materiały normatywne i informacyjne) instrukcji dla referentów i kierowników.

Niezależnie od powyższego stwierdzać będą Inspektorowie Starostw i Samorządowi podczas przeprowadzanych kontroli stopień znajomości ustaw, zarządzeń i przepisów przez poszczególnych urzędników.

Drugim istotnym zagadnieniem jest ścisłe wykonanie otrzymanych zarządzeń. Należy pamiętać o kardynalnej i elementarnej zasadzie sprawdzenia przez przełożonych, czy i jak zostały wykonane wydane zarządzenia.

W praktyce bowiem okazało się, że organ wydający zarządzenie, przestaje się nim interesować z chwilą jego wydania. Można to kłaść na karb młodego niewyrobionego aparatu administracyjnego, ale nie można zwolnić się od obowiązku instruowania tego aparatu i zmuszania go do wykonywania przyjętych raz na siebie obowiązków służbowych.

Zwracam specjalną uwagę na szkolenie wszystkich pracowników w kierunku uzyskiwania rutyny i doświadczenia w sprawdzaniu wykonania przez podwładnych otrzymanych zarządzeń, który to szczegół przyczyni się znacznie do usprawnienia pracy w administracji.

Wojewoda:
w/z Dr Wierzbiański, Naczelnik Wydziału Ogólnego

162.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr O/Spec. 48/3/47 Katowice, dnia 24 lutego 1947 r.

Powołanie Delegata Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów przy Dowództwie Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej.

Ob. Ob.
Starostowie Powiatowi
Prezydenci miast wydzielonych

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1946 r. został powołany Delegat Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów przy Dowództwie Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej. Na stanowisko Delegata powołany został ob. płk. Tokarski z siedzibą w Legnicy przy ulicy Św. Kingi nr 6 (telefon nr 277).

Zadaniem Delegata jest załatwianie spraw, wynikających z pobytu Wojsk Radzieckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności:

a) użytkowania przez Armię Radziecką przedsiębiorstw przemysłowych;
b) użytkowania przez Armię Radziecką majątków ziemskich, gospodarstw rolnych, ogrodniczych, sadowniczych, leśnych i rolnych;
c) dostaw dla Armii Radzieckiej energii elektrycznej, wody, gazu, oraz wszelkich innych świadczeń dokonywanych dla Armii Radzieckiej;
d) wykonania umów i kontraktów zawartych z Armią Radziecką;
e) transportu łączności, żeglugi śródlądowej i morskiej dla celów Armii Radzieckiej;
f) zakwaterowania poszczególnych oddziałów i członków Armii Radzieckiej;
g) innych spraw na podstawie szczegółowych zleceń władz polskich.

W celu należytego usprawnienia biegu wyżej określonych spraw, należy w każdym wypadku przedkładać na moje ręce szczegółowe sprawozdanie z ściśle określonym żądaniem, które z kolei zostaną przeze mnie przesłane Delegatowi Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów do załatwienia.

W związku z ustanowieniem urzędu Delegata przypominam o obowiązkach wynikających z przepisu art. 10 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) w przypadku opuszczania przez oddziały Armii Radzieckiej różnych obiektów. W przypadkach tych lub w razie powzięcia wiadomości o zamiarze opuszczenia użytkowanych obiektów przez oddziały Armii Radzieckiej, należy poza zwykłym obowiązkiem zabezpieczenia, przesłać natychmiastowy meldunek Urzędowi Wojewódzkiemu w celu stosownego zawiadomienia Delegata Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Proszę o ścisłe przestrzeganie określonego wyżej trybu postępowania.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. A. Zawadzki

163.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. S. F. 397/47. Warszawa, dnia 31 stycznia 1947

PISMO OKÓLNE.
w sprawie przedwojennych pożyczek zaciągniętych przez związki samorządowe.

Do
Obywateli Wojewodów (wszystkich)
oraz Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi

W związku z całym szeregiem zapytań w sprawie spłaty rat i odsetek od pożyczek, zaciągniętych przez związki samorządowe przed dniem 1 września 1939 r., Ministerstwo Administracji Publicznej, opierając się na opinii Ministerstwa Skarbu, wyjaśnia, co następuje:

1) pożyczki przedwojenne, spłacone w całości lub w części przez związki samorządowe w okresie okupacji w przedwojennej wysokości nominalnej, należy uznać

jako pożyczki uregulowane w pełni lub też w stosunku do spłaconej sumy:

2) wierzyciel jest zobowiązany przyjąć spłatę pożyczki przedwojennej, jeżeli dłużnik chce ją spłacić w przedwojennej wysokości nominalnej;

3) pożyczki przedwojenne winny być skromnie oprocentowane za okres ubiegły, w granicach finansowych możliwości związków samorządowych.

(—) Dr Żaruk-Michalski
podsekretarz stanu

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —
Nr. SF. 66/7/47 Katowice, dnia 24. lutego 1947 r.

w sprawie przedwojennych pożyczek zaciągniętych przez związki samorządowe.

Wydziały Powiatowe
i Zarządy miast wydzielonych.

Powyższy odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej przesyła się do wiadomości : przestrzegania.

Wydziały Powiatowe zaznajomią z treścią pisma okólnego zarządy gmin oraz miast niewydzielonych.

Za Wojewodę:
(—) Dr Karczewski, Naczelnik Wydz. Samorządowego

164.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. SK. 50/9/47 Katowice, dnia 28 lutego 1947 r.

W sprawie wynagrodzenia nauczycieli publicznych średnich szkół zawodowych.

Do
Ob Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodniczących Wydziałów Pow.
i Prezydentów miast wydzielonych
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Ustawa z dnia 29 marca 1937 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół dokształcających zawodowych (Dz.U.R.P. Nr 24, poz. 152) określała udział Skarbu Państwa w wysokości 2/3 wydatków personalnych publicznych szkół dokształcających zawodowych, udział gmin zaś w wysokości 1/3 tych wydatków (art. 3 ustawy).

Dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 52) zmieniono nazwę „publiczne szkoły dokształcające zawodowe“ na „publiczne średnie szkoły zawodowe“. Poza tym zmieniony został m. i. przepis art. 3 powołanej ustawy w tym kierunku, że wydatki na wynagrodzenie dyrektorów (kierowników), nauczycieli, asystentów i instruktorów oraz lekarzy publicznych średnich szkół zawodowych ponosi Skarb Państwa w całości. Osoby te powołuje obecnie władza szkolna.

Wszelkie inne wydatki, związane z założeniem i utrzymaniem tych szkół, pokrywa gmina, na której obszarze znajduje się szkoła. Jeżeli do szkoły uczęszcza młodzież z obszarów innych gmin, w których brak jest publicznych średnich szkół zawodowych danego rodzaju, wówczas gminy te pokrywają odpowiednią część wydatków na utrzymanie szkoły w stosunku do liczby młodzieży uczęszczającej do danej szkoły.

Powyższe podaję do wiadomości i stosowania z nadmienieniem, że pismo okólne z dnia 27 grudnia 1946 r. Nr. Sm. II. 39/20/46. polecające zarządom gmin wstawienie do preliminarzy budżetowych odpowiednich sum na pokrycie 1/3 wydatków personalnych publicznych szkół dokształcających zawodowych, stało się wobec powyższego bezprzedmiotowe.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

165.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. S. O. 570/47 Warszawa, dnia 18 lutego 1947 r.

W sprawie zmiany dodatku przejściowego do zaopatrzeń emerytalnych.

Do Ob. Wojewody (wszystkich).

W Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 30 stycznia 1947 r. Nr. 6 poz. 31, zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 stycznia 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych.

Postanowienia tego rozporządzenia, mające również zastosowanie do emerytów związków samorządowych, należy także stosować przy wypłacie zaopatrzeń emerytalnych dla emerytów (wdów i sierot) samorządu terytorialnego, pochodzących z ziem, odstąpionych Z.S.R.R., stosownie do wskazówek, zawartych w piśmie okólnym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 20. XI. 1945 r. L. dz. III. S. 19155/45.

Ministerstwo zwraca przy tym uwagę, że w myśl § 4 przytoczonego rozporządzenia, ma ono moc obowiązującą od dnia 1 września 1946 r. i od tego terminu należy uwzględnić (wyrównać) nowy dodatek przejściowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) Załęski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Nr. S. A. 6/42/47 Katowice, dnia 5 marca 1947 r.

W sprawie zmiany dodatku przejściowego do zaopatrzeń emerytalnych.

Ob. Ob. Starostom jako
Przewodniczącym Wydz. Powiatowych
i Prezydentom miast wydzielonych

przesyła się w ślad pisma Urzędu Wojewódzkiego z dnia 29. 11. 1945 r. Nr. Sm I. 9/63 do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) Dr Karczewski, Naczelnik Wydziału

166.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. SF. 6127/46 Warszawa, dnia 20 lutego 1947 r.

PISMO OKÓLNE.

w sprawie przekazywania wpływów na rzecz Funduszu samorządu rolniczego.

Do
Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich).

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zawiadomiło, że należne temu Ministerstwu sumy na cele samorządu rolniczego są kierowane przez zarządy gmin wiejskich i miejskich bezpośrednio do Ministerstwa za pomocą przekazów pocztowych, co stwarza niepotrzebną manipulację i koszty.

W związku z powyższym Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia, że sumy te w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu, z dnia 5. kwietnia 1946 r. Nr. 229/D. V./1—13/63/46 zarządy gmin wiejskich i miejskich winny wpłacać do kas właściwych urzędów skarbowych, które kolei przekażą je do P.K.O. na konto Nr I-16/4—Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

O powyższym należy zawiadomić zarządy gmin.

Dyrektor Departamentu:
(—) Załęski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Nr. SF. 73/12/47 Katowice, dnia 5. marca 1947 r.

w sprawie przekazywania wpływów na rzecz Funduszu samorządu rolniczego.

Do
Wydziałów Powiatowych (wszystkich).

Powyższe pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej przesyła się do wiadomości oraz zaznajomienia z jego treścią wszystkich zarządów gmin wiejskich posiadających uprawnienia finansowe gmin miejskich.

Jednocześnie poleca się wydać zarządzenie do tychże zarządów gmin, aby przekazywały udziały w podatku gruntowym, przypadające na Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, do *kas właściwych urzędów skarbowych.*

O załatwieniu należy przedłożyć sprawozdanie do 7. IV. br.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Karczewski, Naczelnik Wydziału

167.

MINISTERSTWO ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
Nr Wet./2-III-12/1 Warszawa dnia 25. 2. 1947 r.
Departament Weterynarii

Wojewódzkie Zakłady Higieny Weterynaryjnej.

Ministerstwo podaje do wiadomości nowy podział obsługiwania terenu przez Wojewódzkie Zakłady Higieny Weterynaryjnej w kraju:

I. Badania bakteriologiczno-rozpoznawcze i serologiczne z wyjątkiem badań w kierunku nosacizny i zarazy stadniczej.

1. W. Z. H. W. Białystok: woj. Białostockie.
2. „ (Wydział Rozpoznawczy) Bydgoszcz: woj. pomorskie i olsztyńskie.
3. „ Katowice: woj. śląsko-dąbrowskie i wrocławskie.
4. „ Kraków: woj. krakowskie i rzeszowskie.
5. „ Łódź: woj. łódzkie i m. Łódź.
6. „ Lublin: woj. kieleckie i lubelskie.
7. „ Poznań: woj. poznańskie i szczecińskie.
8. „ Sopot: woj. gdańskie.
9. „ Warszawa: woj. warszawskie i m. st. Warszawa.

II. Badania serologiczne w kierunku nosacizny i zarazy stadniczej:

1. W. Z. H. W. (Wydział Rozpoznawczy) Bydgoszcz: woj. białostockie, gdańskie, lubelskie, łódzkie m. Łódź, olsztyńskie, pomorskie, szczecińskie, poznańskie, warszawskie i m. st. Warszawa.
2. „ Katowice: wojew. śląsko-dąbrowskie i wrocławskie.
3. „ Kraków: woj. kieleckie, krakowskie i rzeszowskie.

Wszystkie wydane poprzednio w tym kierunku zarządzenia uchyla się.

Naczelnik Wydziału: (—) Dr. St. Krauss

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii Katowice, dnia 6. 3. 1947 r.
Wet. I. G./-15/47

Wojewódzkie Zakłady Higieny Weterynaryjnej.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi,
Ob. Ob. Pow. Lek. Wet. (wszyscy)
W. Zakł. Higieny Katowice

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości.

Za Wojewodę:
w/z Waśkow Edmund, Naczelnik Wydziału

168.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
L. dz. 402/II/S. P./6m/47 Warszawa, dnia 5 lutego 1947 r.

Uznanie Ob. Ola Walstad Kierownikiem Konsulatu Generalnego Norwegii w Gdańsku i Gdyni z siedziba w Gdańsku.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 9 stycznia 1947 r., powiadomiło Ministerstwo Ziem Odzyskanych, iż Ob. Minister Spraw Zagranicznych w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej uznał Pana Ola Walstad, jako Kierownika Konsulatu Generalnego Norwegii w Gdańsku i Gdyni, z siedzibą w Gdańsku i Jego listom komisyjnym udzielił exequatur.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych podaje powyższe do wiadomości Obywateli Wojewodów i prosi o użyczenie Panu Ola Walstad wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków służbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) E. Quirini

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny Katowice, dnia 8 marca 1947 r.
Nr O. Org. 52/a/5/47

Konsul Generalny Norwegii w Gdańsku — udzielenie exequatur

Ob. Ob. Naczelnicy Wydz. Urzędu Wojew.
Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości odpis pisma okólnego Ministerstwa Z. O. Departament Adm. Publ. L. dz. 402/II/S. P./6m/47 z dnia 5 lutego 1947 r. oraz prosi o udzielenie temuż Konsulowi wszelkiej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków służbowych.

Za Wojewodę:
Dr Wierzbiański, Naczelnik Wydziału Ogólnego

169.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Derpartament Administracji Publicznej
L. dz. 637/II/47

WYKAZ MIAST
na obszarze Ziem Odzyskanych.

L. p.	Nazwa miasta	Dawna nazwa (niemiecka)	Powiat	Uwagi
	Województwo Białostockie			3 miasta na obszarze Z. O.
1	Ełk	Lyck	ełcki	
2	Gołdap	Goldap	gołdapski	
3	Olecko	Treuburg	olecki	
	Województwo Gdańskie			8 miast na obszarze Z. O.
4	Dzierzgoń	Christburg	sztumski	
5	Elbląg	Elbing	elbląski	Miasto wydz. z pow. zw. sam.
6	Kwidzyń	Marienwerder	kwidzyński	
7	Lębork	Lauenburg	lęborski	
8	Łeba	Leba	lęborski	
9	Malbork	Marienburg	malborski	
10	Sztum	Stum	sztumski	
11	Tolkmicko	Tolkemit	elbląski	pop. nazwa: Świteź

L. p.	Nazwa miasta	Dawna nazwa (niemiecka)	Powiat	Uwagi
		Województwo Olsztyńskie		**30 miast**
12	Barczewo	Wartenburg	olsztyński	pop. nazwa: Wartenbork
13	Bartoszyce	Bartenstein	bartoszycki	
14	Biała Piska	Gehlenburg	piski	
15	Biskupiec	Bischofsburg	reszelski	
16	Bisztynek	Bischofstein	reszelski	
17	Braniewo	Braunsberg	braniewski	
18	Dobre Miasto	Guttstadt	lidzbarski	
19	Giżycko	Lötzen	giżycki	
20	Górowo Pruskie	Landsberg	iławecki	
21	Iława	Deutsch-Eylau	suski	
22	Jeziorany	Seeburg	reszelski	
23	Kętrzyn	Rastenburg	kętrzyński	
24	Lidzbark Warn.	Heilsberg	lidzbarski	
25	Mikołajki	Nikolaiken	mrągowski	
26	Morąg	Mohrungen	morąski	
27	Mrągowo	Sensburg	mrągowski	
28	Nidzica	Neidenburg	nidzicki	
29	Olsztyn	Allenstein	pow. miejski	miasto wydz. z pow. zw. sam.
30	Olsztynek	Hohenstein	ostródzki	
31	Orneta	Warmditt	braniewski	
32	Orzysz	Arys	piski	
33	Ostróda	Osterode	ostródzki	
34	Pasłęk	Preussisch Holland	pasłęcki	
35	Pisz	Johannisburg	piski	
36	Prabuty	Riesenburg	suski	
37	Reszel	Rössel	reszelski	
38	Ryn	Rhein	giżycki	
39	Susz	Rosenberg	suski	
40	Szczytno	Ortelsburg	szczycieński	
41	Węgorzowo	Angenburg	węgorzowski	
		Województwo Poznańskie		30 miast na obszarze Z. O.
42	Babimost	Bomst	babimojski	
42	Brójce	Brätz, Stadt	międzyrzecki	
44	Cybinka	Ziebingen	rzepiński	
45	Dobiegniew	Woldenberg	strzelecki (kraj.)	
46	Drezdenko	Driesen	strzelecki (kraj.)	
47	Gorzów Wielkopolski	Lamdsberg	gorzowski	m. wydz. z pow. zw. sam.
48	Górzyca	Göritz	rzepiński	
49	Gubin	Guben	gubiński	
50	Kargowa	Unruhstadt	babimojski	
51	Kostrzyn	Küstrin	gorzowski	
52	Krosno Odrzańskie	Crossen a/Oder	krośnieński	
53	Krzyż	Kreuz	pilski	
54	Lubsko	Sommerfeld	krośnieński	pop. nazwa: Zemsz
55	Międzyrzecz	Meseritz	międzyrzecki	
56	Ośno	Drossen	rzepiński	
57	Piła	Schneidemühl	pilski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
58	Rzepin	Reppen	rzepiński	
59	Skwierzyna	Schwerin	skwierzyński	
60	Słubice	Frankfurt	rzepiński	
61	Strzelce Krajeńskie	Friedeberg	strzelecki (kraj.)	
62	Sulechów	Züllichau	świebodziński	
63	Sulęcin	Zielenzig	sulęciński	
64	Szlichtyngowa	Schlichtingsheim	wschowski	
65	Świebodzin	Schwiebus	świebodziński	
66	Trzciel	Tischtiegel	międzyrzecki	
67	Witnica	Vietz Ostb.	gorzowski	
68	Wschowa	Fraustadt	wschowski	
69	Zbąszynek	Neulantschen	międzyrzecki	
70	Zielona Góra	Grünberg	zielonogórski	
71	Trzcianka	Schönlanke	pilski	
		Województwo Szczecińskie		**74 miasta**
72	Barlinek	Berlinchen	myśliborski	pop. nazwa: Berlinek
73	Barwice	Bärwalde i. P.	szczecinecki	
74	Białogard	Belgard	białogardzki	
75	Biały Bór	Baldenburg	człuchowski	
76	Boleszkowice	Fürstenfelde	chojeński	

L. p.	Nazwa miasta	Dawna nazwa (niemiecka)	Powiat	Uwagi
77	Bytów	Bütow	bytowski	
78	Cedynia	Zehden	chojeński	
79	Chociwel	Freienwalde i. P.	stargardzki	
80	Chojna	Königsberg Nm.	chojeński	
81	Choszczno	Arnswalde	choszczeński	
82	Czaplinek	Tempelburg	szczecinecki	
83	Czarne	Hammerstein	człuchowski	
84	Człopa	Schloppe	wałecki	
85	Człuchów	Schlochau	człuchowski	
86	Darłowo	Rügenwalde	sławieński	
87	Dąbie	Altdamme	gryfiński	pop. nazwa Dąb Stary
88	Dębno	Neudamm	chojeński	
89	Dobra	Daber	nowogardzki	
90	Dobrzany	Jakobshagen	stargardzki	pop. nazwa: Dobrzanek
91	Drawno	Neuwedell	choszczeński	pop. nazwa: Kniazie
92	Drawsko	Dramburg	drawski	
93	Dziwnów	Dievenow	kamieński	pop. nazwa: Dziwna
94	Frydląd	Frydland	człuchowski	
95	Goleniów	Gollnow	nowogardzki	
96	Gryfice	Greifenberg	gryficki	
97	Gryfino	Greifenhagen	gryfiński	
98	Ińsko	Nörenberg	stargardzki	
99	Jastrowie	Jastrow	wałecki	pop. nazwa: Jastrowiec
100	Kalisz Pomorski	Kallien	drawski	
101	Kamień Pomorski	Cammin i. P.	kamieński	
102	Karlino	Körlin a. Pers.	kołobrzeski	
103	Kołobrzeg	Kolberg	kołobrzeski	
104	Koszalin	Köslin	koszaliński	
105	Krajenka	Krojanke	złotowski	
106	Lędyczek	Landeck	człuchowski	
107	Lipiany	Lippehne	pyrzycki	
108	Łobez	Labes	łobeski	
109	Maszewo	Massow	nowogardzki	
110	Miastko	Rummelsburg	miastecki	
111	Mieszkowice	Bärwalde	chojeński	pop. nazwa: Barwice
112	Międzyzdroje	Misdroy	woliński	
113	Mirosławiec	Märkisch-Friedland	wałecki	
114	Moryń	Mohrin	chojeński	
115	Myślibórz	Seldin	myśliborski	
116	Nowogard	Naugard	nowogardzki	
117	Nowe Warpno	Neuwarp	szczeciński	pop. nazwa: Warpno Nowe
118	Okonek	Ratzebuhr	szczecinecki	pop. nazwa: Racibórz
119	Pełczyce	Bernstein	myśliborski	pop. nazwa: Bursztynowo
120	Płoty	Plathe	łobeski	
121	Podjuchy	Podejuch	gryfiński	
122	Polanów	Pollnow	sławieński	
123	Police	Pölitz	szczeciński	
124	Połczyn Zdrój	Bad Polzin	białogardzki	
125	Pyrzyce	Pyritz	pyrzycki	
126	Recz	Reetz Nm.	choszczeński	
127	Resko	Regenwalde	łobeski	pop. nazwa: Rzeczyca
128	Sianów	Zanow	koszaliński	pop. nazwa: Canów
129	Sławno	Schlawe	sławieński	
130	Słupsk	Stolp	słupski	
131	Stargard	Stargard	stargardzki	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
132	Suchań	Zachan	stargardzki	
133	Szczecin	Stettin	powiat miejski	
134	Szczecinek	Neustettin	szczecinecki	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
135	Świdwin	Schivelbein	białogardzki	
136	Świnoujście	Swinemünde	woliński	
137	Trzcińsko Zdrój	Schönfliess Nm. Bad.	chojeński	
138	Trzebiatów	Treptow a/Rega	gryficki	
139	Tuczno	Tütz	wałecki	
140	Ustka	Stolpmünde	słupski	
141	Wałcz	Deutsch Krone	wałecki	
142	Węgorzyno	Wangerin	łobeski	
143	Wolin	Wollin	woliński	
144	Złocieniec	Falkenburg	drawski	
145	Złotów	Flatow	złotowski	

L. p.	Nazwa miasta	Dawna nazwa niemiecka	Powiat	Uwagi
		Województwo Śląskie		30 miast na obszarze Z. O.
146	Baborów	Bauerwitz	głubczycki	pop. nazwa: Baworów
147	Biała	Zülz	prudnicki	
148	Byczyna	Pitschen	kluczborski	
149	Bytom	Beuthen	powiat miejski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
150	Dobrodzień	Guttentag	dobrodzieński	
151	Gliwice	Gleiwitz	powiat miejski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
152	Głogówek	Oberglogau	prudnicki	
153	Głubczyce	Leobschütz	głubczycki	
154	Głuchołazy	Ziegenhals	nyski	
155	Gorzów Śląski	Landsberg	oleski	pop. nazwa: Gorzów
156	Grodków	Grottkau	grodkowski	
157	Kietrz	Katscher	głubczycki	
158	Kluczbork	Kreuzburg	kluczborski	
159	Koźle	Cosel	kozielski	
160	Krapkowice	Krappitz	opolski	
161	Leśnica	Bergstadt	strzelecki	
162	Niemodlin	Falkenberg	niemodliński	
163	Nysa	Neisse	nyski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
164	Olesno	Rosenberg	oleski	
165	Opole	Oppeln	opolski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
166	Otmuchów	Ottmachau	grodkowski	
167	Paczków	Patschkau	nyski	
168	Prudnik	Neustadt	prudnicki	
169	Pyskowice	Peiskretscham	gliwicki	
170	Racibórz	Ratibor	raciborski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
171	Strzelce	Gr. Strehlitz	strzelecki	
172	Toszek	Tost	gliwicki	
173	Ujazd	Bischofstal	strzelecki	
174	Wołczyn	Konstadt	kluczborski	
175	Zabrze	Hindenburg	powiat miejski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
		Województwo Wrocławskie		82 miasta
176	Białobrzezie	Beuthen a/Oder	głogowski	
177	Biały Kamień	Weisstein	wałbrzyski	
178	Bielawa	Langenbielau	dzierżoniowski	
179	Bierutów	Bernstadt i. S.	oleśnicki	
180	Boguszów	Gottesberg	wałbrzyski	
181	Bolesławiec	Bunzlau	bolesławiecki	
182	Bolków	Bolkenhain	jaworski	
183	Brochów	Brockau	wrocławski	
184	Brzeg	Brieg	brzeski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
185	Bystrzyca Kłodzka	Habelschwerdt	bystrzycki	
186	Chocianów	Kotzenau	lubiński	pop. nazwa: Kaczanów
187	Chojnów	Haynau	złotoryjski	
188	Cieplice Śląskie Zdrój	Bad Warmbrunn	jeleniogórski	
189	Duszniki Zdrój	Bad Reinerz	kłodzki	
190	Dzierżoniów	Reichenbach	dzierżoniowski	
191	Głogów	Glogau	głogowski	
192	Góra	Guhrau	lwówecki	
193	Gryfów Śląski	Greiffenberg i. Schl.	górowski	pop. nazwa: Gryfia góra
194	Jasień	Gassen	żarski	pop. nazwa: Gocław
195	Jawor	Jauer	jaworski	
196	Jelenia Góra	Hirschberg	jeleniogórski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
197	Kamienna Góra	Landeshut	kamiennogórski	
198	Kąty Wrocławskie	Kanth	wrocławski	
199	Kłodzko	Glatz	kłodzki	
200	Kowary	Schmiedeberg	jeleniogórski	
201	Kożuchów	Freystadt	kożuchowski	
202	Kudowa Zdrój	Bad Kudowa	kłodzki	
203	Lądek Zdrój	Bad Landeck	bystrzycki	
204	Legnica	Liegnitz	legnicki	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
205	Lubań	Lauban	lubański	

L. p.	Nazwa miasta	Dawna nazwa (niemiecka)	Powiat	Uwagi
206	Lubawka	Liebau i. Schl.	kamiennogórski	
207	Lewin Brzeski	Löwen	brzeski	
208	Lubin	Lüben	lubiński	
209	Lwówek Śląski	Löwenberg	lwówecki	
210	Mieroszów	Friedland	wałbrzyski	pop. nazwa: Frydlant
211	Międzybórz	Neumittelwalde	sycowski	
212	Międzylesie	Mittelwalde	bystrzycki	
213	Milicz	Militsch	milicki	
214	Miłosna	Liebenthal	lwówecki	
215	Mirsk	Friedeberg	lwówecki	pop. nazwa: Spokojna Góra
216	Namysłów	Namslau	namysłowski	
217	Niemcza	Nimptsch	dzierżoniowski	
218	Nowa Ruda	Neurode	kłodzki	
219	Nowa Sól	Neusalz	kożuchowski	
220	Nowe Miasteczko	Neustädtel	kożuchowski	
221	Nowogrodziec	Naumburg a. Queis	bolesławiecki	pop. nazwa: Grodów
222	Oborniki Śląskie	Obernigk	trzebnicki	
223	Oleśnica	Oels	oleśnicki	
224	Oława	Ohlau	oławski	
225	Polanica Zdrój	Altheide Bad	kłodzki	
226	Prochowice	Parchwitz	legnicki	pop. nazwa: Parchonice
227	Prusice	Prausnitz	milicki	pop. nazwa: Pruśnica
228	Radków	Wünschelburg	kłodzki	
229	Rychwałd	Reichenau	zgorzelecki	
230	Sława	Schlesiersee	głogowski	
231	Sobięcin	Hermsdorf	wałbrzyski	
232	Sobótka	Zobten	wrocławski	
233	Strzegom	Striegau	świdnicki	
234	Strzelin	Strehlen	strzeliński	
235	Syców	Gr. Wartenberg	sycowski	
236	Szczawno Zdrój	Bad Salzbrunn	wałbrzyski	
237	Szprotawa	Sprottau	szprotawski	
237	Ścinawa	Steinau a/Oder	wołowski	
239	Środa Śląska	Neumarkt	średzki	
240	Świeradów Zdrój	Bad Flinsberg	lwówecki	
241	Świdnica	Schweidnitz	świdnicki	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
242	Świebodzice	Freiburg i. Schl.	świdnicki	
243	Trzebnica	Trebnitz	trzebnicki	
244	Twardogóra	Festenberg	sycowski	
245	Wałbrzych	Waldenburg	powiat miejski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
246	Wiązów	Wansen	strzeliński	
247	Wleń	Lähn	lwówecki	
248	Wołów	Wohlau	wołowski	
249	Wrocław	Breslau	powiat miejski	miasto wydz. z pow. zw. samorz.
250	Ząbkowice Śląskie	Frankenstein	ząbkowicki	
251	Zgorzelec	Görlitz	zgorzelecki	
252	Ziębice	Münsterberg	ząbkowicki	
253	Złotoryja	Goldberg	złotoryjski	
254	Złoty Stok	Reichenstein	ząbkowicki	
255	Żagań	Sagan	żagański	
356	Żary	Sorau	żarski	
257	Żmigród	Trachenberg	milicki	

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Komunikacyjny. ogłasza

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie odnowy nawierzchni ulepszonych bitumicznych na następujących odcinkach dróg państwowych i wojewódzkich:

Dywanik z asfaltu twardo-lanego:

1. Katowice-Mikołów (miasto Katowice ul. Kościuszki) na dług. . . . . 1,3 km

Dywanik z grysów smołowanych:

2. Bytom—Opole—Wrocław (powiat Gliwice od km 118,7—121,6) na dług. . . . . . 2,9 km

Powierzchniowe asfaltowanie:

3. Bytom—Opole—Wrocław (powiat Strzelce od km 17,8—20,8) na dług. . . . . . 3,0 km

Powierzchniowe smołowanie:

4. Mikołów—Bielsko (powiat Pszczyna od km 0,8—3,8 i od km 21,2—23,2) na dług. 5,0 km

Kosztorysy ofertowe, warunki techniczne oraz inne formularze ofertowe otrzymać można w Urzędzie Wojewódzkim, IV piętro, pokój Nr 518.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach w gmachu Urzędu Wojewódzkiego, pokój Nr 518, w terminie do dnia 15 kwietnia 1947 r., godz. 12-ta, poczym nastąpi otwarcie ofert.

Do ofert dołączyć należy kwit Kasy Skarbowej w Katowicach na wpłacone wadium w gotówce względnie w obligacjach Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju w/g wartości nominalnej — w wysokości 1,5% sumy oferowanej.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta jak również prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów i ponoszenia jakiegokolwiek odszkodowania.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Kaufman, Naczelnik Wydziału

PRZETARG.

Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbr. ogłasza przetarg publiczny na dostawę materiałów biurowych i przyborów pisarskich z terminem składania ofert do dnia 20 kwietnia 1947 r. godz. 10-tej.

Bliższe szczegóły otrzymać można w Wydziale Budżetowo-Gospodarczym tut. Urzędu, pokój Nr 362.

Za Wojewodę:
Piechaczek, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

Sąd Grodzki w Lublińcu.
II. Zg. 99/46.

OGŁOSZENIE.

Na wniosek Augustyny Myrcik ze Strzebinia, pow. Lubliniec, wszczęte zostało postępowanie celem uznania zaginionego jej męża Józefa Myrcika urodz. dnia 18. III. 1900 r. syna Pawła i Zofii z d. Gdawiec z zawodu kolejarza, zamieszkałego ostatnio w Koszęcinie, pow. Lubliniec, za zmarłego.

Józef Myrcik zatrudniony był do chwili wybuchu wojny, tj. do dnia 1 września 1939 r. na kolei. W chwili wybuchu wojny, został wysłany w dniu 1. 9. 1939 r. do Kielc. Od tego czasu wszelkie ślady po nim zaginęły i nie wiadomo czy pozostaje przy życiu.

Zaginionego Józefa Myrcika wzywa się, aby najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim zgłosił się w tutejszym Sądzie pokój nr 18, gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego.

Wzywą się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym Józefie Myrciku, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 13 marca 1947 r.

Sąd Grodzki:
(—) Wł. Grabowski, Sędzia S. O.

SĄD GRODZKI W LUBLIŃCU
II. Zg. 21/47

OGŁOSZENIE.

Na wniosek Marii Pelcowej rodz. Kurkowskiej w Katowicach ul. Pierackiego nr 7 wszczęte zostało postępowanie celem uznania zaginionego jej męża majora W.P. Józefa Pelca urodz. dnia 25. 1. 1898 r. syna Ignacego i Franciszki z d. Cebula z zawodu oficera zawodowego, zamieszkałego ostatnio w Lublińcu za zmarłego.

Józef Pelc był majorem W.P. i służył w 74. p. p. w Lublińcu jako oficer zawodowy. Major Pelc brał udział w działaniach wojennych przeciwko niemcom w wojnie wybuchłej we wrześniu 1939 r. Po wycofaniu się przezeń prowadzonego oddziału w dalszej fazie wojny na linię Ryki — Lublin zorganizował Major Pelc na tej linii opór przeciwko napierającym niemcom i w czasie obsługi ciężkiego karabinu maszynowego po poległym celowniczym został ciężko ranny. Czy poległ nie stwierdzono.

Od tego czasu nie dał do dnia dzisiejszego żadnego znaku życia, o sobie.

Józefa Pelca, majora W.P. wzywa się, aby najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Śl. Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim zgłosił się w tutejszym Sądzie pokój nr 18, gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym majorze Józefie Pelcu, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 8 marca 1947 r.

Sąd Grodzki
(—) Wł. Grabowski, Sędzia S.O.

SĄD GRODZKI W LUBLIŃCU
II. Zg. 48/47.

OGŁOSZENIE.

Na wniosek Golasz Agnieszki z Piasku, gm. Lubsza Śl. wszczęte zostało postępowanie celem uznania zaginionego jej męża Golasza Jerzego, urodz. dnia 27. VIII. 1907 r. syna Ludwika i Anny z d. Osadnik z zawodu krawca, zamieszkałego ostatnio w Piasku, gm. Lubsza Śl. za zmarłego.

Golasz Jerzy został zaciągnięty dnia 18 IX. 1942 r. do wojska niemieckiego i brał udział we walkach na froncie wschodnim.

W czasie walki o miejscowość Bobrowa na wschód od Dubrowna w Rosji, utracił łączność z swoim oddziałem i zginął dnia 15. 11. 1943 r. Ostatnia wiadomość a mianowicie o zaginięciu męża otrzymała wnioskodawczyni dnia 5 stycznia 1944 r.

Zaginionego Golasza Jerzego wzywa się, aby najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Śl. Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim zgłosił się w tutejszym Sądzie pokój nr 18, gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym Golaszu Jerzym, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 5 marca 1947 r.

Sąd Grodzki
(—) Wł. Grabowski, Sędzia S.O.

SĄD GRODZKI W LUBLIŃCU
II. Zg. 26/47.

OGŁOSZENIE.

Na wniosek Moniki Całusowej, zamieszkałej w Lublińcu — Steblowie, wszczęte zostało postępowanie celem uznania zaginionego jej męża Kazimierza Całusa, urodz. dnia 18. VIII. 1901 r. syna Antoniego i Marii z d. Ciesielskich z zawodu posterunkowego policji, zamieszkałego ostatnio w Chorzowie k. Lublińca — za zmarłego.

Kazimierz Całus pełnił przed wojną służbę jako posterunkowy policji Województwa Śląskiego przy posterunku policji w Lublińcu. Dnia 1 września 1939 r. wymieniony uchodził wraz z cofającą się Armią Polską na wschód i od tego czasu nie daje żadnego znaku życia o sobie. Mimo usilnych starań, nie dało się stwierdzić, czy pozostaje przy życiu.

Zaginionego Kazimierza Całusa wzywa się, aby najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Śl. Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim zgłosił się w tutejszym Sądzie pokój nr 18, gdyż w przeciwnym razie uznany zostanie za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym Kazimierzu Całusie, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 5 marca 1947 r.

Sąd Grodzki
(—) Wł. Grabowski, Sędzia S.O.

SĄD GRODZKI W LUBLIŃCU
II. Zg. 20/47.

OGŁOSZENIE.

Na wniosek Maruszczykowej Matyldy z Kalet pow. Lubliniec wszczęto zostało postępowanie celem uznania zaginionego jej męża Maruszczyka Jana, urodz. dnia 14. lipca 1906 r. syna Józefa i Marty z d. Zok z zawodu robotnika, zamieszkałego ostatnio w Kaletach pow. Lubliniec za zmarłego.

Maruszczyk Jan został w dniu 14. IV. 1943 r. przymusowo zaciągnięty do odbywania służby wojskowej w armii niemieckiej i wcielony do oddziału na froncie zachodnim. Ostatnie znane miejsce pobytu był Strasburg (Francja).

Ostatnią wiadomość otrzymała żona od Jana Maruszczyka dnia 10. 1. 1945 r. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.

Zaginionego Jana Maruszczyka wzywa się, aby najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Śląsko Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim zgłosił się w tutejszym Sądzie, pokój nr 18, gdyż w przeciwnym razie zostanie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym Janie Maruszczyku, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 13 marca 1947 r.

Sąd Grodzki
(—) Wł. Grabowski, Sędzia S.O.

Prezes Sądu Okręgowego
w Bytomiu

OGŁOSZENIE.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 27 . listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 53 zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1) Lasoń Jan Lubliniec, ul. Oświęcimska nr 18
2) Bereszko Longin, Lubliniec, ul. Oświęcimska nr 4
3) Bajer Mamert, Lubliniec, ul. św Anny nr 40
4) Dubowski Julian, Lubliniec, ul. Oświęcimska nr 3
5) Dr Głogowski Kazimierz, Lubliniec, Zakład Głuchoniemych
6) Gruchman Rafał, Lubliniec, ul. Sokole, 19
7) Kotra Ignacy Lubliniec ul. Oświęcimska
8) Liberski Stanisław, Lubliniec, ul. Oświęcimska 11
9) Luter Franciszek, Lubliniec.
10) Myszor Emil, Kalety, ul. Ks. Rogowskiego
11) Ociepko Marian, Lubliniec, ul. Powstańców 12
12) Arsenicz Marian, Tarnowskie Góry, ul. Oświęcimska 8
13) Bendkowski Paweł, Tarnowskie Góry, ul. Sienkiewicza 22
14) Herm Adolf, Tarnowske Góry, ul. Sienkiewicza 18
15) Kołodziejczyk Franciszek, Piekary Śl. ul. 3-go Maja 28a
16) Kotucha Franciszek, Brzeziny Śl., Mickiewicza 2
17) Kuroń Wacław, Tarnowskie Góry, Strzelecka 25
18) Lis Jan, Radzionków, ul. Krzyżowa 6
19) Musielski Jan, Strzybnica, ul. Tarnogórska 70
20) Skrzypulec Wilhelm, Tarnowskie Góry, Ligonia 1
21) Wystrach Roch, Bobrowniki Śl. ul. Powstańców 8
22) Cieszanowski Brunon, Chorzów, ul. Drzymały 10a
23) Furman Wincenty, Lubliniec, ul. Grunwaldzka 33
24) Bajewicz Józef, Bobrek, ul. M. Stalina 31
25) Bendkowski Józef, Mikulczyce, ul. Kopalniana 54
26) Bogacz Aloizy, Mikulczyce, ul. Katowicka 73
27) Barysz Walenty, Bobrek, ul. Korfantego 4
28) Drezner Maksymilian, Zbrosławice, ul. Batorego
29) Gawenda Szczepan, Rokitnica, Kochanowskiego 30
30) Gawłowy Tomasz, Rokitnica, ul. Powstańców 67
31) Glasner Paweł, Miechowice, ul. Czerw. Armii 25
32) Jędroszczyk Alojzy, Chruszczów, ul. M. Stalina 18
33) Kaczmarczyk Alfons, Miechowice, ul. Wojciecha 1
34) Kaczmarczyk Alojzy, Mikulczyce, ul. św. Wawrzyńca 3
35) Kirszniok Raimund, Zbrosławice, ul. Mickiewicza 1
36) Kirszniok Piotr, Bobrek, ul. Polna 1
37) Kipka Jan, Bobrek, ul. M. Stalina 51
38) Klyta Józef, Stolarzowice, ul. Paczyńska 1
39) Kupki Ignacy, Miedary, ul. Główna 22
40) Kycia Jan Mikulczyce, ul. Mickiewicza 22
41) Kwoka Paweł, Wieszowa, ul. Bytomska 99
42) Lis Tadeusz, Bobrek, ul. Wolności 12
43) Michalinyn Paweł, Miechowice, ul. Moniuszki 6
44) Nowak Jan, Miedary,
45) Ozimek Ignacy, Stolarzowice, ul. Rokitnicka 15
46) Piernikarczyk Stanisław, Rokitnica.
47) Prochacki Wilhelm, Stolarzowice, ul. św. Jana 10
48) Przybyła Walenty, Bobrek, ul. Cmentarna 3
49) Rubin Szymon, Bobrek, ul. Tarnogórska 126
50) Śliwa Jan, Grzybowice, ul. 3-go Maja 67
51) Świtalik Franciszek, Mikulczyce, ul. Kościuszki 24
52) Teodorowicz Ludwik, Bobrek, ul. Miechowicka 11
53 Warok Jan, Stolarzowice, ul. Paczyńska 4
54) Wicik Franciszek, Bobrek, ul. Wolności 12
55) Winczysz Józef, Bobrek, ul. Czerwonej Armii

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się legitymację służbową Nr. 86, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbr., na nazwisko Koczur Zygmunt, Mysłowice, ul. Narutowicza Nr. 38. 99

Unieważnia się kartę rejestracyjną samochodu marki „Gazik" Nr. rej. C — 71767, nr. silnika 251745, nr. podwozia 523960, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach dla Rosyjskiej Spółki Handlowej „Torpret". 100

Unieważnia się kartę ewidencyjną samochodu marki „Klopner" Nr. rej. C—22425, Nr. silnika 881549/52, Nr. podwozia C 942/501, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Kielcach, na Hurtownię Piwa w Wodzisławiu. 101

Unieważnia się zgubioną kartę rzemieślniczą, wystawioną przez Zarząd Miejski w Gliwicach, na nazwisko Gaj Edward, Pyskowice, Rynek 9. 105

Unieważnia się zgubione:

1) Kennkartę wydaną przez władze okupacyjne w Sosnowcu,
2) zielone prawo jazdy wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach,
3) kartę ewidencyjną matocykla marki „Czeska Zbrojówka" wydaną przez Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski,
4) książeczkę wojskową wydaną przez R.K.U. 39 P.P. w Jarosławiu,
5) zaświadczenie obywatelstwa polskiego wydane Starostwo w Będzinie,
6) kartę rzemieślniczą wydaną przez Magistrat miasta Mikołów,

na nazwisko Kociałkowski Stanisław urodz. 12. III. 1909 r., zamieszkały w Mikołowie, Rynek 7. 91

Unieważnia się zgubione prawo jazdy wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Kociałkowska Elżbieta, Mikołów Rynek 7. 92

Unieważnia się zgubione:

1) Legitymację służbową wystawioną przez Del. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i szkodnictwem Gospodarczym w Katowicach.
2) Zaświadczenie obywatelstwa polskiego wystawione przez Zarząd Gminny w Szopienicach, na nazwisko Grycke Irena, Szopienice Kościuszki nr 13. 93

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452. Adm pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA kwartalna 180.— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru: późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5.— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80.— zł. wraz z egz. dowod. 100.— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 35.— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego) Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 26806